

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

התובעת

עו"ד עדי בן כוכב

בעניין: קליין רויטל

ע"י ב"כ עו"ד

ממשרד פישר רונאל

נ ג ד

חגואל אהוד חיים

הנתבע

עו"ד ארנה נלינגר-גלברד

ע"י ב"כ עו"ד

פסק דין

בפני תביעה לפיצוי בגין נזקים הנובעים, לפי הטענה, מסיום יחסי השותפות בין הצדדים במשרד עורכי דין.

התביעה ורקע עובדתי

1. הצדדים הם עורכי דין צעירים. התובעת היא עורכת דין מחודש דצמבר 2004. הנתבע עורך דין מחודש יוני 2004.
2. הצדדים הכירו במהלך לימודיהם במכללת שערי משפט בהוד השרון. הנתבע הקים משרד בהוד השרון, עיר מגוריה של התובעת ומשפחתה. לפי הטענה, ביקש הנתבע את הצטרפותה של התובעת, כשותפה למשרד שפתח. בתאריך 1/1/05 הקימו הצדדים את השותפות (לטענת התובעת החלה השותפות לרקום עור וגידים בחודש נובמבר 2004).
3. הצדדים החליטו על פירוק השותפות, ולטענת התובעת תחת פירוקה בדרכי נועם ובהסכמה, נקט הנתבע בתאריך 16/5/05 צעד חד-צדדי של החלפת המנעול ולמחרת, כשהגיעה לאסוף את חפציה, סילק אותה מהמשרד בבושת פנים, תוך שימוש באלימות פיסית ומילולית. לפי הטענה, בחר הנתבע להעניש את התובעת על שלא נענתה לחיזוריו.
4. עוד טוענת התובעת, כי נותרו במשרד שבחזקת התובע, התיקים שהיו בטיפול הופקדו, שלא בהסכמתה, בידי עו"ד צד ג' (עו"ד פדלון); נותק, בעל כורחה, הקשר שלה עם

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

- לקוחותיה; והמוניטין שלה נפגע, לאור סילוקה מהמשרד בנסיבות כמתואר וקטיעת הקשר עם הלקוחות. הנתבע אף פגע בפרטיותה, כאשר פרץ לחשבון הדוא"ל האישי שלה.
5. לפי כתב ההגנה, הנתבע חולק (בין היתר) על קיומה של שותפות. בעניין השותפות מנהלים הצדדים הליך נפרד בבית המשפט המחוזי. בפסק הדין, ייעשה, למען הנוחות, שימוש במונח "שותפות", מבלי לקבוע דבר אשר לטענות הצדדים בעניין זה ואשר לטיבה של השותפות.
6. נושא השותפות והסעדים הנגזרים מכך, אינם מצויים בסמכותו של בית משפט זה. בהתאם, ועל פי החלטת כב' השופטת נד"ב מיום 17/4/07, נמחקו מהתביעה סעדים שבסמכות ביהמ"ש המחוזי (אובדן הכנסה בתיקים שטופלו על ידי התובעת בשותפות, מניעת ההנאה מפירות המשרד המתפתח, קטיעת הטיפול השוטף בלקוחות השותפות). המחלוקת שנדונה במסגרת תיק זה, כפי שפורש בהחלטה הנ"ל היא: **תביעת התובעת בגין החפצים, תביעת התובעת בגין פגיעה בפרטיות ותביעת התובעת בגין פגיעה במוניטין ובלבד שמדובר במוניטין האישי (להבדיל מהמוניטין של השותפות) ועוגמת נפש.**
7. מלכתחילה הוגשה התביעה על סך 200,000 ש"ח (לרבות הסעדים שבתחום הסמכות של בית המשפט המחוזי). אף שכאמור, הצטמצמו הסעדים, נותר סכום התביעה על כנו. התובעת תובעת פיצוי בסך 20,000 ₪, עבור החפצים שנאלצה לטענתה, להשאיר במשרד ממנו סולקה על ידי הנתבע ופיצוי בסך של 180,000 ₪, עבור שאר הסעדים. על פי הסיכומים, מתחלקת יתרת התביעה לשלושה ראשים: פיצוי בגין פגיעה בפרטיות (פיצוי סטטוטורי בסך 100,000 ₪ ולמצער בסכום שלא יפחת מ- 50,000 ₪), פיצוי בגין פגיעה במוניטין שכולל גם את סוגיית הטור בעיתון, ועוגמת הנפש (סעיף 18 לסיכומי התובעת). בגין השניים האחרונים לא צוין סכום הפיצוי הנתבע. צוין כאמור, רק סכום התביעה הכולל, לגבי כלל ראשי נזק למעט הציוד, בסך של 180,000 ₪.
8. הנתבע טוען כי עסקינן בתביעת סרק שנועדה להכפישו. עיקר טענתו של הנתבע היא, כי התובעת לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את תביעתה בכל אחד מראשי הנזק. הטענות לפרטים יובאו, על פי הצורך, במסגרת הדיון.

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

9. למרבה הצער, אף שהשותפות בין הצדדים פעלה זמן קצר ביותר, לא השכילו הצדדים, עורכי דין בראשית דרכם, להפריד דרכיהם בדרכי נועם, ובחרו בדרך של הליכים משפטיים ממושכים. הצדדים מנהלים הליך של פירוק שותפות בבית המשפט המחוזי בתל-אביב והליך זה שלפני. זאת, בנוסף לתלונות שהגישה התובעת כנגד הנתבע במשטרה וללשכת עורכי הדין (נכון לשלב ההוכחות בתיק, התלונה במשטרה נסגרה והתלונה ללשכת עוה"ד נדחתה. התובעת העידה כי מבחינתה התלונות לא נסגרו סופית, וכי היא תעשה כל שלא ידה כי לא תיסגרנה. פרוטוקול I- עמ' 9 ש' 15-18 ועמ' 14 ש' 29-31, עמ' 15 ש' 1-2 וכן נספח יא לתצהיר הנתבע). הזמן שחלף מאז הוגשה התביעה במרץ 2006 לא הנמיך את עוצמת הלהבות, ולא גרם לצדדים ליישב את המחלוקת בדרכי נועם. הדבר בא לידי ביטוי באופן ניהול ההליכים, עד לרגע האחרון ממש, ויש להצר על כך.

הראיות

10. מטעם התובעת הוגש תצהירה וכן תצהיריהם של מר מלכה וגב' טל (שני לקוחות של התובעת), רו"ח כהן ומומחה מחשבים, מר שם טוב. תצהירה של הגב' טל נמשך, לאחר שהעדה ביקשה שלא להתייצב מהטעם שאינה זוכרת דבר הקשור בתובענה לאור חלוף הזמן ולחלופין, ביקשה לפסוק שכר עדות שיכסה על הוצאותיה הריאליות בסך ₪ 800 בתוספת הוצאות נסיעה. מטעם הנתבע הוגשו תצהיריהם של מר ממן (מכר של הצדדים) ועו"ד פדלון (שתיקים שבטיפול התובעת נותרו בידי למשמרת, כשנסע הנתבע לחו"ל). נקבעו שתי ישיבות להוכחות, ישיבה מיום 5/2/09 לשמיעת עדי התובעת (פרוטוקול II) וישיבה מיום 12/2/09 (פרוטוקול II) לשמיעת עדי הנתבע. עו"ד פדלון שהעיד מטעם הנתבע, נשמע לבסוף בישיבה נפרדת, ביום 11/3/09 (פרוטוקול III). מר ממן לא יכול היה להתייצב למועד שנקבע, והנתבע ויתר על תצהירו.

11. הצדדים הסכימו בפתח דיון ההוכחות כי לא תוכשר עדות שמיעה, סברה, הרחבת חזית וכל עדות בלתי קבילה אחרת.

12. כבר עתה יש לומר כי אופן ניהול ההליכים חרג מכל פרופורציה סבירה לעניינים שבמחלוקת, בשים לב לחייה הקצרים של השותפות ולהיותם של בעלי הדין עורכי דין חדשים בתקופה הרלבנטית ובשים לב לראיות שהובאו.

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

13. לא רק זאת. לשיטת התובעת, כאמור, הונע הנתבע מתוך נקמה על כך שלא נענתה לחיזוריו. בסיכומיה נקטה התובעת כנגד הנתבע לשון חריפה וטענה כי הוטרדה על ידו, תוך שהפנתה לחוק למניעת הטרדה מאיימת, והרחיקה בדברים עד לדיון לגבי מצבן של נשים מול גברים ככלל. כפי שטען הנתבע, בצדק, מדובר בטענות שאינן רלבנטיות לעניינים שבמחלוקת ולסעדים שנתבעו, ומהוות הרחבת חזית. עיון בתצהירה של התובעת (פרק ה') מעלה כי הטענות הובאו בו בכלליות על מנת להסביר, לשיטתה של התובעת, את הרקע שהביא להחלטה המשותפת של הצדדים על פירוק השותפות; החלטה שיושמה לפי הטענה, על ידי הנתבע באופן בלתי הולם וחד-צדדי. בסיכומיה הרחיקה התובעת הרבה מעבר לכך. מכל מקום, גם לעת הגשת התצהיר, התנגד הנתבע להרחבת חזית והתייחס למחלוקת לגופה, על פי הסעדים שנתבעו ובהתאם להחלטת כב' השופטת נד"ב שנזכרה לעיל. אכן, המחלוקת בתיק זה נוגעת אך ורק לפיצוי התובעת בגין הנזקים הנובעים, לפי הטענה, מפירוקה של השותפות כפי שפורקה (למעט חלקו של הסכסוך המתנהל בבית המשפט המחוזי). מצער לציין עוד, כי בניגוד לעוצמת הדברים שהטיחה התובעת כנגד הנתבע, הראיות שהביאה התובעת להוכחת טענותיה ונזקיה היו דלות ביותר, אינן הולמות כלל את אופי טענותיה כנגד הנתבע ואת סכום התביעה. התובעת לא עמדה בנטל להוכיח את תביעתה, על כל ראשיה, ודין תביעתה להידחות, הכל כמפורט להלן.

דיון והכרעה

1- הפגיעה בפרטיות

14. לפי כתב התביעה ותצהיר התובעת (ס' 108), הנתבע חדר לחשבון הדוא"ל האישי שלה, שבו השתמשה לצורך עבודתה, קרא את הדואר הממוען אליה, ואף השיב לחלקן של הודעות אלה. בגין כך הוגשה על ידה תלונה במשטרה. התובעת תמכה טענתה בהודעת דו"אל ששלחה לה אחותה, גבי גלי קליין (גלי), בתאריך 6.6.05. לטענת התובעת, הנתבע השיב לאחותה בהודעת דו"אל **מתוך חשבון הדוא"ל שלה** (ההדגשה במקור – י.ב.). זאת למרות שלא היה נמען להודעה, כעולה מתדפיס הודעת הדוא"ל שצורף (**תדפיס הדוא"ל**). זוהי לשון התשובה ששלח הנתבע לאחות התובעת:

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

"גלי שלום
רויטל שינתה את המייל שלה
אני חושב שהכתובת שלה זה [פרטי הכתובת הושמטו על ידי – י.ב.]
אבל תבררי איתה
חג שבועות שמח
אודי"

15. עם תצהירה, הגישה התובעת חוות דעת של המומחה, מר מיכאל שם טוב מתאריך 19/12/08 (בהתאמה: **"חוות הדעת"** ו**"המומחה"**). לפי חוות הדעת, **ובניגוד לטענות התובעת בכתב התביעה ובתצהיר**, התשובה להודעת הדוא"ל נשלחה מכתובתו של **הנתבע (ס' 5.3)** ולא מחשבון הדוא"ל של התובעת. עוד נכתב בחוות הדעת, כי הנתבע לא היה נמען להודעה ששלחה גלי, וכי ההודעה לא הייתה אמורה להגיע לתיבת הדואר שלו. העובדה שהנתבע ענה להודעת הדוא"ל של גלי לתובעת, מתיבת הדואר האישית שלו מלמדת, לשיטתו של המומחה, אחד משניים: או שהנתבע חדר לתיבת הדואר האישית של התובעת כדי לראות את ההודעות שנשלחו אליה, או ששינה את ההגדרות במחשב כך שכל הדוא"ל הממוען לתובעת יועבר באופן אוטומטי, לתיבת הדואר שלו.
16. הנתבע מכחיש כי חדר לדואר האלקטרוני של התובעת. לדבריו, אינו יודע כיצד הגיעה ההודעה לתיבת הדוא"ל שלו. מייעוץ טכני שקיבל, קיימת אפשרות שהיה מכותב להודעת הדוא"ל של גלי כנמען מוסתר או שהיה נמען **"רגיל"**, אך תדפיס הדוא"ל שצירפה התובעת, הודפס או שונה תוך השמטת כתובתו (ס' 19 ו-21 לתצהיר הנתבע).
17. בחקירתו הנגדית הודה המומחה מטעם הנתבעת כי רק בדיקה בשרת תגלה אם הנתבע היה נמען מוסתר להודעת הדוא"ל של גלי, או שביצע הפניה של הודעות הדוא"ל שנשלחו לתובעת לתיבת הדוא"ל שלו כהשערת התובעת, וכי לא ניתן לדעת זאת מעיון בתדפיס הדוא"ל (חקירת המומחה בעמ' 19-20 לפרוטוקול I).
18. המומחה נחקר בישיבת יום 5/2/09. בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 11/3/09, הציגה התובעת מסמך של ב"כ וואלה תקשורת בע"מ, מיום ה- 18.2.09 (ת/3), שמאשר כי תוכן הודעת הדוא"ל מיום ה- 6 ביוני 2005 שצורפה למכתב, זהה לתוכן הודעת הדוא"ל הנמצאת בשרתי המחשב של וואלה. הנתבע התנגד להגשת המסמך. התובעת טוענת, כי מדובר

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

במסמך שנועד להזים את הטענה החדשה שהועלתה בדבר זיוף תדפיס הדוא"ל בזמן חקירת המומחה, במהלך דיון ההוכחות.

19. אני מקבלת את התנגדות הנתבע להגשת המסמך. אכן, הטענה שתדפיס הדוא"ל שצורף לראיות התובעת, שונה או הודפס באופן שהושמטה ממנו כתובת התובע, לא הועלתה על ידי הנתבע בכתב ההגנה, אלא בתצהיר בלבד. אולם כפי שציינתי לעיל, בכתב התביעה טענה התובעת כי הנתבע ענה מתוך חשבון הדוא"ל שלה. רק עם הגשת חו"ד המומחה מטעם התובעת עלתה הטענה, שהנתבע השיב להודעת הדוא"ל של גלי מהדוא"ל שלו, אך פגע בפרטיותה של התובעת בדרך של עיון בדוא"ל שלה או על ידי שנתן הוראה בשרת להעביר את כל הדוא"ל של התובעת לחשבונו. רק בשלב זה, לאחר שהוגשה חו"ד המומחה מטעם התובעת, יכול היה הנתבע להשיב לטענה. משהועלתה הטענה על ידי הנתבע, הנטל על מי שמבקש להסתמך על המסמך להוכיח שלא שונה/זויף (ת"א (י-ם) 5039/03 אלפריקי נ' טוקאן מיום 23/2/06 הש' שפירא. ראו גם באופן כללי חובתו של התובע להוכיח כל נדבך של תביעת בע"א 5293/90 בנק הפועלים נ' רחמים בע"מ, פ"ד מז(3) 240). מדובר בטענה שהועלתה, אפוא, בנסיבות כאמור, כבר בתצהיר העדות הראשית של הנתבע, ולא בטענה חדשה או מפתיעה שהועלתה בעת שמיעת הראיות. אין מדובר, אם כך, בעדות הזמה.

20. יתר על כן, בבקשה להגיש עדות הזמה יש לבקש לזמן את העד הרלבנטי למסמך, כדי שייחקר בחקירה נגדית. כך למשל, מקריאת המסמך ת/3 עולה כי וואלה מאשרים "את תוכן הודעת הדוא"ל מיום 6 ביוני 2005". לא ניתן להבין מהמסמך אם האישור מתייחס לתוכן ההודעה בלבד, או גם לרשימת הנמענים לה, שהיא החשובה לענייננו. האם תוכן ההודעה בתדפיס הדוא"ל ובשרת וואלה זהים, או שגם רשימת הנמענים בתדפיס הדוא"ל ובשרת וואלה זהים? משלא ניתנה לנתבע הזדמנות לחקירה נגדית של עורך המסמך ת/3, אין להתיר את הגשתו.

21. למותר להוסיף, כי אילו ביקשה התובעת לשפוך אור על הסוגיה, מן הראוי היה שתבקש את זימון אחותה, הגב' גלי קליין, כעדת הזמה. נחיצותה של העדה ברורה, בשים לב לכך שהתעוררה, בין היתר, השאלה אם שלחה לנתבע עותק נסתר. לעניין זה, המסמך ת/3 כמו גם חו"ד המומחה, איננו נותן מענה.

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

22. כפי שציין המומחה מטעם התובעת, את השערת התובעת, לפיה הנתבע היפנה את כל הדוא"ל שיועד לה, לתיבת הדוא"ל שלו, ניתן לבדוק בשרת. התובעת לא הביאה כל ראיה לכך, שהיתה בשרת הפניה של הדוא"ל שמוען אליה לתיבת הדוא"ל של הנתבע והעניין נותר בגדר השערה בלבד. הנטל בעניין זה, רובץ על כתפיה.

23. כאמור, הנתבע הצביע על כך שקיימת גם אפשרות שהודעת הדוא"ל נשלחה אליו בעותק נסתר. לפי עדות המומחה מטעם התובעת, ניתן לבדוק גם עניין זה בשרת (שלא נבדק ולכל הפחות, לא נמסר מידע לגבי ניסיון לבדוק או תוצאות הבדיקה). המומחה הודה כי תדפיס הדוא"ל היה נראה אותו דבר גם אם אילו נשלח לנתבע עותק נסתר, כי לא התייחס לאפשרות זו בחוות דעתו, ושלל היתכנותה של אפשרות זו שלא על סמך בדיקה מקצועית, ומנימוקים לא-משכנעים ("כך נראה עותק נסתר זה יכול להגיע אליו אך לא נראה כך בגלל התשובה"; "לפי התשובה זה לא הגיוני"; "נכון. לא התייחסתי. כי זה לא היה נראה לי").

24. לבסוף אציין כי, כפי שטען הנתבע, אכן מתעוררת שאלה ביחס למומחיותו של המומחה מטעם התובעת. לפי האמור בחוות דעתו, הינו טכנאי רשתות מוסמך, ובעל חברה שמספקת שירותי מחשוב למשרד התובעת דהיום. לא פורט ניסיון מניח את הדעת, שמקנה לו מעמד של מומחה לדבר גם בהעדר השכלה פורמלית. אולם הדיון בכך מתייטר לאור התוצאה.

25. התובעת טענה בכלליות, כי הנתבע פגע בפרטיותה בדרך של חדירה לחשבון הדוא"ל שלה וקרא את המיילים שיועדו לה או לחלופין, פעל בדרך של העברת המיילים שיועדו לה אל הדוא"ל שלו, באמצעות פעולה בשרת. ברם, המקרה דלעיל, הוא המקרה הספציפי היחיד שהתובעת הציגה להוכחת הפגיעה בפרטיותה. מקרה זה לא הוכח. ברי, שלא הוכחה כלל הטענה הגורפת שביקשה התובעת להוכיח באמצעותו.

26. למותר לציין, כי גם אילו הוכח המקרה הפרטי, לא היה בכך די על מנת להסיק פגיעה בפרטיות בהיקף רב יותר או בהזדמנויות נוספות, כל עוד לא הוכח שאמנם בוצעה פעולה בשרת לגבי כלל הדואר. לא הובא לעדות ולו לקוח אחד על מנת להוכיח את הטענה ששלח לתובעת מייל, ולא נענה על ידה. גם התובעת איננה מפרטת רשימת לקוחות כאמור, מלבד העלאת טענה כללית, שהנתבע פרץ לדוא"ל האישי שבו השתמשה גם לצורכי עבודתה וגרם

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

להעברת ההודעות שיועדו לה, אליו (ס' 106 לתצהיר התובעת). בסיכומיה הוסיפה וטענה התובעת, כי לקוחות שאלו מדוע אינה עונה למיילים (ס' 19 לסיכומי התובעת). מעבר לכך שמדובר בטענה שנטענה לראשונה בסיכומים, היא נטענה בכלליות ללא פרטים של לקוחות.

27. בנסיבות העניין, אין בכך שהנתבע לא הביא חו"ד נגדית מטעמו כדי להביא לקבלת טענות התובעת בדבר פגיעה בפרטיותה, ואין בכך כדי למלא את החלל שבמסכת ראיות התובעת.

28. התובעת לא עמדה, אפוא, בנטל המוטל עליה להוכיח את טענתה כי התובע פרץ לתא הדוא"ל הפרטי שלה. להזכיר, מדובר בטענות בעלות גוון פלילי שדרושות ראיות כבדות משקל להוכחתן במידה הדרושה במשפט האזרחי.

II - פגיעה במוניטין האישי

29. התובעת מעידה כי שמה ובעיקר שם משפחתה, הולך לפנייה, בעירה, הוד השרון. לדעתה, פנייתו של הנתבע אליה לשם הקמת שותפות נעשתה מתוך מחשבה כי בכוחה להביא לקוחות רבים למשרד המשותף וליצור קשרים עסקיים רבים שיניבו רווחים כספיים (ר' ס' 4, 11, 14 לתצהיר התובעת וסעיף 34 לסיכומיה).

30. לטענת הנתבע, התביעה בראש נזק זה מופרכת לחלוטין. התובעת היא עו"ד מתחילה ללא ותק ומוניטין, שניסיונה הסתכם בפחות מ-4 וחצי חודשים "ברוטו". לטענתו, לא ניסה, לא ניתן ולא יכול היה לפגוע במוניטין שאינו קיים. כן טען, כי הנזק לא הוכח.

31. דין התביעה גם בראש נזק זה להידחות. לא הוכח קיומו של מוניטין אישי לתובעת ולא הוכחה פגיעה בו. לא הוכח גם, כי אם הייתה פגיעה במוניטין, היא נגרמה עקב האירועים הנטענים בכתב התביעה, לאמור: אופן פירוק השותפות על ידי הנתבע.

32. "מוניטין אישי כולל בתוכו מכלול של תכונות ומאפיינים המשקפים את אישיותו של האדם, את כשרונו, השכלתו, כשרונותיו, השם שיצא לו ברבים ואת יכולת ההשתכרות שלו". (כב' השופט עדיאל, ת"א (י-ם) 701/95 מירה נ' ברגר).

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

33. כב' השופטת צ. קינן בפסד תמ"ש (חיפה) 5860/99, פלונית נ' פלוני סוקרת סוגיה זו בהרחבה לצורך איזון משאבים בין בני זוג (ההדגשה שלי – י.ב.):

"סבורני, כי המבחנים העיקריים להוכחת מוניטין אישי של פלוני שלושה הם: האחד, מבחן משך עסוקו של פלוני בתחום בו נטען שצבר מוניטין ועריכת מאזנים שנתיים בהתאם [...]; השני, מבחן סקר דעת קהל [...]. והשלישי עדויות רלבנטיות של מומחים למיניהם [...]. נטל ההוכחה, ועל כך אין חולק, הוא על הטוען לקיום המוניטין, בהיותו "המוציא מחברו".

..בענייננו, פרט לעצם רכישת התארים ולסברות המבקש על פוטנציאל ההשתכרות הגבוהה של האשה, לא הצליח הוא להניח תשתית עובדתית, ולו לכאורית, לקיום פוזיטיבי של מוניטין האשה, לא כל שכן, מוניטין שנצבר במהלך החיים המשותפים של בני הזוג. המשיבה סיימה לא מכבר את הכשרתה במשפטים והנה עורכת דין חדשה בתחום. תחום המשפטים, כידוע, הנו שוק רווי שאינו מאפשר התפתחות מטאורית ויצירת שם טוב בתקופה קצרה, אלא תחום המחייב כשרון, ידע ועבודה קשה וממושכת לצורך יצירת שמו הטוב של עורך הדין..."

34. מן הכלל אל הפרט - לבד מרישיון עריכת דין שרכשה התובעת והטענה כי משפחתה היא משפחה ידועה בהוד השרון, לא הוכח כל פרט רלבנטי לביסוס קיומו של מוניטין אישי. הכל כאשר משך זמן עיסוקה של התובעת כעורכת-דין עד לפירוק השותפות הוא כ- 5 חודשים ממועד שקיבלה רישיון עריכת דין, תקופה קצרצרה לכל הדעות. סביר הוא שלא נצבר מוניטין אישי בתקופה כה קצרה, והתובעת לא הציגה כל ראיה פוזיטיבית להוכחת קיומו. לטענת התובעת לגבי מוניטין כללי שלה או של משפחתה בהוד השרון, לא הובא בדל ראיה. לא הובאו ראיות לגבי מוניטין שצברה התובעת בקרב לקוחותיה, אף שהתובעת טענה שטיפלה ב- 60 תיקים (עמ' 11 לפרוטוקול I). לא צוין שם של תיק או עניין שבו טיפלה ויכול ללמד על קיומו של מוניטין, מהו התחום שבו קנתה לה, לפי הטענה, מוניטין, מסמכים שערכה בתיק בו טיפלה, חו"ד עמיתים למקצוע וכיוצ"ב. התובעת לא השכילה, אפוא, להרים את נטל ההוכחה לקיומו של מוניטין אישי. כבר מטעם זה יש לדחות את התביעה בראש זה.

35. למותר לציין עוד כי על פי סיכומי התובעת (ס' 3), ניצל הנתבע את "היותו גבר ואדם בעל קשרים בהוד השרון" על מנת לפגוע בה. הדבר מכרסם בטענתה לגבי ניסיונו של הנתבע להיבנות דווקא מהמוניטין של משפחתה או מהפוטנציאל של התובעת.

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

36. גם אילו הוכח כל הדרוש (פגיעה במוניטין התובעת עקב מעשי הנתבע או מחדליו), לא הוכח הנזק הנתבע. גם טעם זה די בו, כשלעצמו, כדי לדחות את התביעה. הנזק למוניטין הוא נזק ממון שיש להוכיח. בהעדר כל תשתית עובדתית לקיומו של נזק למוניטין והיקפו, אין מקום לפסוק פיצוי על דרך אומדן. על מנת שיפסק פיצוי על דרך אומדן על התובע לעמוד בנטל ההוכחה המוטל עליו ולהביא נתונים עובדתיים שניתן להביאם באופן סביר (ע"א 355/80 קני בתים נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה, פ"ד נג(3) 433; ע"א 355/80 אניסימוב בע"מ נ' מלון טירת בת שבע, פ"ד לה(2) 800, 809; ע"א 294/92 דרוק נ' אליסאין, פ"ד מז(3) 23, 34). זאת, לא עשתה התובעת. לא צורף בדל ראיה להוכחת הנזק שנגרם למוניטין. אין נתונים לגבי הכנסות השותפות, הכנסותיה של התובעת במשרד כיום וכיוצ"ב.

37. לא הוכח גם כי היה בהתנהלות הנתבע כדי לפגוע במוניטין התובעת (אילו הוכח) בקרב לקוחותיה.

38. התובעת טוענת, כי הנתבע נמנע מלמסור את פרטיה ללקוחות שהתקשרו למשרד לאחר פירוק השותפות, אף שיכול היה לעשות כן (ר' למשל ס' 8 ו- ס' 36 לסיכומים). הובא לצורך העניין כדוגמא, עניינו של העד מטעם התובעת, מר מלכה. אלא שמתצהירו עולה כי לא היה לקוח של השותפות בעת הפירוק אלא ביקש ליצור לראשונה קשר עם התובעת במועד הפירוק. לפי הטענה קיבל ממודיעין 144 את הטלפון במשרד, וכאשר ענה לו הנתבע, סירב הנתבע למסור לו את פרטי הטלפון של התובעת. מעבר לכך שלא ברור מקור החובה המוטלת לפי הטענה, על הנתבע למסור לכל דיכפין את פרטי התובעת, בוודאי לגבי מי שאינו נמנה על הלקוחות הקיימים של המשרד - הטענות כאילו הנתבע גרם לנזק או לנתק עם הלקוחות בכך שלא מסר להם את פרטי הטלפון של התובעת, הן טענות קלושות במציאות של ימינו. בכל מקרה, אין לתובעת אלא להלין על עצמה שלא עדכנה את מספר הטלפון של משרדה החדש או כל מספר אחר, במודיעין 144. עוד עולה מתצהירו של מר מלכה, כי למרות האמור, מצא דרכו אל התובעת שאף כיום הוא שוכר את שירותיה במידת הצורך, כך שלא נגרם לתובעת כל נזק.

39. לגבי הפגיעה בקשר עם לקוחות או המוניטין של התובעת בקרב הלקוחות, הובא על ידי התובעת בתצהירה, מקרה נוסף של לקוח בשם גורסד. זה פנה לתובעת במכתב, באמצעות עו"ד, בטענה שניזוק עקב כך שהתיקים בהם טיפלה לא מצויים בידה בשל פירוק השותפות

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

(ס' 92 לתצהיר התובעת). מר גורסד לא הובא כעד מטעם התובעת. יתר על כן, ממכתבו של מר גורסד אל התובעת (נספח יג לתצהיר הנתבע) עולה כי העסקה בשלה נדרשו שירותי התובעת התבטלה, כי מר גורסד שילם לתובעת בעבור הטיפול שעשתה וכי מכתב עו"ד ששלח, נשלח למעשה "קודם כל נגד אוזי (הנתבע – י.ב.) וכדי לעשות הדברים באופן מסודר כמו שהמלצת לי (הכוונה להמלצת התובעת – י.ב.). לא הייתה לי תענה (צ"ל טענה – י.ב.) נגדך ולא התכוונתי להפסיק ההתקשרות ביננו. את יודעת את זה טוב". עולה עוד כי הנ"ל הגיש תלונה ללשכה כנגד הנתבע, בכל הקשור לעניין זה, וזו נדחתה (נספח יב שם).

40. לבסוף אציין, כי בסיכומיה כללה התובעת בראש הנזק למוניטין האישי, שני היבטים נוספים: הפסקת כתיבת טור משפטי במקומו "ירוק" (שקודם לסיכומים, זכה לראש פרק נפרד) ומינוי עו"ד פדלון כנאמן על תיקיה מבלי לקבל הסכמתה לדבר.

41. אין חולק כי בתאריך 20/5/05 העביר הנתבע את תיקי הלקוחות של התובעת לידי עו"ד פדלון בטרם טס הנתבע לטיול במרוקו (עד ה- 30/5/05). במקביל, שלח הנתבע לתובעת מכתב מתאריך 20/5/05 בדואר רשום ובדואר שליחים והודיע לה בזאת הלשון: **יחד עם זאת כדי שתוכלי להוות בקשר עם לקוחותיך (מצ"ב רשימה) אני מפקיד את תיקי הלקוחות שלך בארגזים אטומים בידו הנאמנות של עו"ד אשר פדלון ברעננה כדי שתוכלי לקחת משם לאחר תיאום מראש וחתימה על אישור מסירה"** (נספח ב לתצהיר). לטענת התובעת בסיכומיה, יש בכך משום "פגיעה אדירה" במוניטין האישי שלה "בין היתר גם בקרב עו"ד פדלון (עו"ד מן השורה) שכן היא נתפסת בעטיו כעורכת דין חסרת אופי, חלשה שניתן להתל ולשחק בה ולהעביר את תיקה לנאמן מבלי לקבל הסכמתה ומבלי להודיע לה על כך מראש" (סעיף 43 לסיכומיה).

42. תחילה התמקדה התובעת בטענה שהעברת תיקיה לעו"ד פדלון כנאמן הייתה פגומה משום שלא נעשתה על דעתה שלה (ראו ס' 86-87 לתצהיר וכן חקירתו הנגדית של עו"ד פדלון, שחלק ניכר ממנה התמקד, משום מה, בעובדה, שאינה שנויה במחלוקת, שעו"ד פדלון לא מונה כנאמן מטעם התובעת או בהסכמתה). אין זאת אלא שהנתבע בחר בעו"ד פדלון, שנאמן עליו, והוא מכר גם של התובעת, על מנת שישמור בידו את תיקי הלקוחות של התובעת, כדי שתוכל להידרש להם בזמן היעדרותו מן הארץ. אני סבורה כי הנתבע נהג בצורה סבירה ואחראית. הלשכה אף דחתה תלונתה של התובעת בעניין זה (נספח יא

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

לתצהיר הנתבע). לאחר שהפנימה עניין זה, טענה התובעת בסיכומיה, כאמור לעיל, כי הצעד של מינויו של עו"ד פדלון ללא הסכמתה פגע במוניטין האישי שלה. טענה זו היא פתלתלה ומאולצת, כפי שניתן להתרשם בנקל מקריאת הדברים. ממילא לא עלה בידי התובעת להוכיח, כי היה בכך משום פגיעה במוניטין האישי שלה, אשר כשלעצמו לא הוכח ואת הנזק, כאמור לעיל. עו"ד פדלון, יש לציין, לא נחקר כלל אם נפגע, בעיניו שלו, המוניטין האישי של התובעת, עקב הפקדת התיקים בידי הנאמנות ללא קבלת הסכמתה מראש.

43. אשר לכתיבת טור המשפטי, התובעת העידה בח"נ כי פרסמה 4 טורים תחת שמה שלה ועוד 3 טורים תחת שמו של הנתבע במהלך השותפות (עמ' 10 לפרוטוקול I וסעיף 39 לסיכומיה). אין חולק, כי בתחילה הנתבע הוא שבחר בתובעת לכתוב יחד עימו את הטור המשפטי. התובעת לא הועסקה ע"י העיתון ככותבת טור משפטי, אלא סייעה בידו של הנתבע, שאליו פנה העיתון לכתיבת הטור. בהמשך, ערכה 4 טורים על שמה, אלא שהתובעת לא מצאה להביא ראיות או עדים מהעיתון לביסוס המוניטין שנרכש לפי הטענה כתוצאה מכתיבת הטור ולא הביאה ראיות להוכחת טענתה כי הנתבע גרם להפסקת כתיבת הטור בעיתון. לטענתה, לא הביאה ראיות בעניין זה משום שהעדים מטעם העיתון היו "עדים של הנתבע" (עמ' 11 לפרוטוקול), דהיינו: לא היו תומכים בקיומו של מוניטין אישי לתובעת בקשר עם כתיבת הטור בעיתון או בטענה שהנתבע גרם להפסקת העסקתה. אני דוחה, אפוא, טענות אלה של התובעת.

III - החזר כספי בגין הציוד והחפצים האישיים

44. התובעת תובעת פיצוי בגין הציוד והחפצים האישיים אותם לא לקחה בעת שפורקה השותפות משום שהתובע סילק אותה מן המשרד, לפי הטענה, בבושת פנים.

45. התובעת לא הצליחה להוכיח טענתה כי הנתבע מנע ממנה לקחת את רכושה. ההיפך מסתבר מן הראיות.

46. במכתב מיום 20/5/05 הודיע הנתבע לתובעת על סיום ההתקשרות ביניהם וביקש מהתובעת לשלוח למשרדו תוך 4 ימים, בתיאום עימו, חברת הובלה שתמשוך את ציודה מהמשרד. התובעת לא עשתה כן ומנגד, הנתבע לא העביר את החפצים למשמורת, ככתוב במכתבו

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

בסעיף 66. עו"ד זיו, בשם התובעת, שלח לנתבע מכתב מיום 19/6/05 בו ביקש לתאם עימו מועד לאיסוף חפציה. בטרם יבשה הדיו על מכתב זה, שלח ביום 22/6/05 עו"ד עמית מנור ממשרד ב"כ התובעת, מכתב נוסף, בו נדרש הנתבע לשלם לתובעת סך של 150,000 ₪ בגין הפגיעה בשמה הטוב, במוניטין שלה ובגין עוגמת הנפש שנגרמה לה. אין דרישה בכל הקשור לציוד והחפצים האישיים שנשארו במשרדו של הנתבע.

47. בדיון מיום 17/4/07 התבקשה התובעת על ידי ב"כ הנתבע לתאם מועד ללקיחת חפציה. כך השיב ב"כ התובעת: "אנו ביקשנו את הציוד הזה הרבה מאוד פעמים. מובן שבחלוף זמן כה רב אין בו כל טעם וערך לא במישור המעשי, כי נרכש ציוד אחר וגם לא במישור אחר שבפרטיות של הציוד הזה. מבחינתנו אין לו ערך בר פיצוי ולכן האמירה הזאת שהתובעת מוזמנת לקחת את הציוד, היא אמירה בעלמא" (עמ' 2 לפרוטוקול).

48. רק בדיון מיום 20/12/07 ובעידודו של בימ"ש, נדרשו הצדדים פעם נוספת לעניין הציוד. על פי הסכמת הצדדים שהושגה בבית המשפט, הוריתי כי "הצדדים יערכו רישום לגבי כל הציוד שנלקח וכן לגבי ציוד שהושאר, אם יהיה כזה. הצדדים יחתמו שניהם על הרישימה. במקרה של מחלוקת, יכתוב כל צד גירסתו ויחתום. אם ציוד כלשהו ישאר, או שהתובעת לא תחפוץ בו, יהיה הנתבע רשאי לזרוק אותו או כל דבר אחר לפי שיקול דעתו ולתובעת לא תהיינה כל טענות בעניין זה" (עמ' 3 לפרוטוקול).

49. בתאריך 25/12/07 נפגשו הצדדים במשרדו של הנתבע. חלק מהציוד והחפצים נלקח על ידי התובעת, ונערכה רשימה של המצאי בחתימת ב"כ הצדדים (נספח ה' לתצהיר התובעת). אולם התביעה בעניין החפצים לא הצטמצמה גם לאחר פעולות אלה. לא רק זאת. בסעיף 50 לכתב התביעה נדרש הנתבע להשיב את חפציה של התובעת או לחילופין לשלם את שוויים של חפצים אלה אשר הוערכו על ידי התובעת בסך של 20,000 ש"ח. לעומת זאת, בסעיף 25 לתצהיר, מעריכה התובעת את סך השקעתה בציוד במשרד ביחד עם הנתבע בסך 20,000 ש"ח. והנה, בסיכומיה בסעיף 47 תובעת התובעת לראשונה, החזר בסך 22,000 ₪, הפעם - בגין רכישת הציוד לצורך הקמת משרדה החדש, החל מחודש יוני 2005. התביעה לקבלת החזר בגין הציוד החדש שנרכש על ידי התובעת הועלתה לראשונה בסיכומי התובעת ויש לדחותה כבר מטעם זה.

בתי המשפט

א 001443/06

בית משפט השלום ראשון לציון

01/10/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

50. אני דוחה את התביעה לפיצוי בראש נזק זה גם מהטעם שהנתבע פנה לתובעת פעמים רבות, לרבות בעת ניהול ההליכים, על מנת שתיקח את הרכוש והציוד שנתרו במשרד הנתבע (פניות הנתבע לתובעת בכתב צורפו כנספחים ב- ח' לתצהיר הנתבע). התובעת לעומת זאת, כפי שהודתה בחקירתה, לא פנתה לנתבע בכתב בדרישה להחזרת החפצים (התובעת דרשה זאת רק מכתב הראשוני מיום 19/6/05 ודרישה זו לא באה בהמשך, ונעלמה כבר ימים ספורים לאחר מכן, במכתב מיום 22/6/05). התובעת לא הביעה נכונות ליטול את רכושה, אלא בשלהי ההליכים. עולה מהמקובץ כי התובעת לא פעלה כראוי במהלך תקופה של כשנתיים וחצי, ולא טרחה לקחת את הציוד והחפצים בגינם תבעה.

51. בנוסף, סכום התביעה בגין ראש נזק זה לא הוכח. מעבר להצגת רשימת חפצים וציוד, לא הביאה התובעת כל קבלה או חשבונית כראיה להוכחת טענותיה בגין הרכישות אותן ביצעה. התובעת אף לא עדכנה את סכום התביעה לאחר שנטלה חלק מהציוד והחפצים ובחרה כאמור, "לעבור" בסיכומיה, לדרישה לפיצוי על בסיס הרכוש שקנתה למשרדה החדש.

52. התובעת תובעת פיצוי בגין עוגמת נפש. התובעת לא נקבה בסכום התביעה בראש נזק זה. לאור התוצאה, אין מקום פסוק פיצוי בגין עוגמת נפש בכל הקשור לראשי התביעה בתיק זה. התובעת טוענת להתנהלות חמורה של הנתבע, אלא שטענותיה כאמור, לא הוכחו. הראיות שהמציאה התובעת אינן עולות בקנה אחד עם חומרת הטענות, ולא הצדיקו הגשת תביעה על סך של 200,000 ₪ בטענות כה חמורות.

סוף דבר: התביעה על כל ראשיה נדחית. התובעת תשלם לנתבע הוצאות וכן שכ"ט עו"ד בסך 20,000 ₪ + מע"מ כחוק שנקבע גם בהתחשב בקביעות פסק הדין והאמור לעיל.

ניתן היום ה' בתשרי, תש"ע (23 בספטמבר 2009) בהעדר.

המזכירות תעביר העתקים לצדדים.